

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Orhei din 10 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Iurcu Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.01.2017-10.03.2017
2. instanța de apel: 05.04.2017-17.10.2017
3. instanța de recurs: 08.12.2017 - 24.01.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 10 martie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Iurcu Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 3.000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 150.000 lei.

A fost confiscat de la Iurcu I. în folosul statului, contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliul lui Iurcu I. și anexată la cauza penală.

Acțiunea civilă a fost admisă și s-a încasat de la Iurcu I. în beneficiul lui Trofim S., prejudiciul material în mărime de 168.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Iurcu I., susținând că are influență asupra angajaților Procuraturii, magistraților Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău, în perioada aprilie 2016 - 06 decembrie 2016, a pretins și a primit de la Trofim Svetlana Xxxxx, bani în sumă de 16.000 de euro, din care, a primit în luna aprilie 2016 suma de 7.500 euro (care potrivit cursului oficial al BNM constituie 167.959,5 lei), pentru a influența și ai determina pe procurorii din cadrul Procuraturii Botanica, mun. Chișinău, judecătorii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău, pentru a-l achita pe Trofim Corneliu, fiul lui Trofim S., în cadrul

dosarului penal pornit pe faptul comercializării drogurilor, în care avea calitatea de inculpat, aflat spre examinare în Judecătoria Ciocana mun. Chişinău.

Ulterior, Iurcu I., urmărind scopul obţinerii mijloacelor financiare ce nu i se cuvin, susţinând că are influenţă asupra angajaţilor Procuraturii, magistraţilor Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău şi Curţii de Apel Chişinău, şi poate să-i determine pe aceştia să adopte o decizie favorabilă în privinţa lui Trofim Corneliu, şi anume, să fie adoptată o sentinţă de achitare în cauza penală, aflată la examinare în Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău, a pretins în continuare de la Trofim S. partea restantă din suma totală de 16.000 euro, şi anume suma de 8.500 euro.

Continuându-şi acţiunile sale infracţionale, la 06 decembrie 2016, Iurcu I., aflându-se pe str. Xxxxx, sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, a primit de la Trofim S., bani ce nu i se cuvin şi anterior pretinşi în sumă de 8.500 euro (care potrivit cursului oficial al BNM constituie suma de 183.934,9 lei), susţinând că va influenţa angajaţii Procuraturii, judecătorii Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău şi Curţii de Apel Chişinău, determinându-i pe aceştia să adoptate o sentinţă de achitare, în cauza penală de învinuire a lui Trofim Corneliu, care se afla spre examinare în Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău, iar în total a pretins şi a primit bani în sumă de 351.894,4 lei, care potrivit art. 126 alin. (1^a) Cod penal, se consideră proporţii deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Iurcu I., au fost calificate *de drept* în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal şi anume –*pretinderea şi primirea personal bani, pentru sine, de către o persoană care susţine că are influenţă asupra unei persoane publice, persoane cu funcţie de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu, ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale, indiferent dacă asemenea acţiuni au fost sau nu săvârşite, cu primirea de bunuri în proporţii deosebit de mari.*

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către avocatul Amihalachioaie G. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile ce ţin de confiscarea de la Iurcu I. în folosul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracţiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziţiei la domiciliul lui Iurcu I. şi anexată la cauza penală.

În motivarea apelului a invocat:

- confiscarea în favoarea statului a contravalorii sumei de 7.500 euro şi a sumei de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziţiei la domiciliul inculpatului, nu corespunde rigorilor stipulate în conţinutul art. 106 Cod penal, ce reglementează confiscarea specială a bunurilor utilizate la săvârşirea infracţiunilor sau rezultate din infracţiune;

- instanţa de judecată la dispoziţia confiscării sumelor de bani, nu a luat în vedere şi a ignorat prevederile lit. a) şi b), alin. (2) al art. 106 Cod penal, unde expres este stipulat că sunt supuse confiscării speciale bunurile rezultate din fapta prevăzută de prezentul cod „cu excepţia bunurilor şi veniturilor care urmează a fi restituite proprietarului legal” sau „dobândite prin săvârşirea infracţiunii, dacă nu urmează a fi restituite persoanei vătămate sau nu sunt destinate pentru

despăgubirea acestora”, or instanța în continuarea confiscării a dispus încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material cauzat prin infracțiune;

- confiscarea specială a sumelor de bani indicate în dispozitivul sentinței, a fost aplicată contrar prevederilor alin. (2) art. 106 Cod penal și pct. 4) alin. (1) art. 162 Cod de procedură penală, astfel banii confiscați în favoarea statului, urmau a fi restituiți părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că este corectă starea de fapt constatată de prima instanță, precum și juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate motivele invocate în apel, ce vizează soluționarea chestiunii cu privire la confiscarea specială a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel, analizând prevederile din art. 106 alin. (1) și (3) Cod penal, în raport cu starea de fapt și de drept stabilită în cauză, a reținut că prima instanță corect a confiscat de la inculpat și a trecut în venitul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliu inculpatului, care conform încheierii Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2017 și procesului-verbal din 20 ianuarie 2017, a fost sechestrată și anexată la cauza penală.

Instanța de apel a respins motivele invocate de apelant, precum că mijloacele bănești confiscate îi aparțin părții vătămate, iar instanța contrar prevederilor art. 106 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal, le-a confiscat, deoarece prima instanță a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Trofim S. încasând din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 168.000 lei.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, în partea ce ține de confiscarea de la Iurcu I. în folosul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției de la domiciliul lui Iurcu I., cu restituirea bunurilor confiscate.

În motivarea recursului invocă:

- instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale, declarând că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte;

- mijloacele bănești confiscate îi aparțin părții vătămate, iar instanța contrar prevederilor art. 106 alin. (2) Cod penal, le-a confiscat, mai mult ca atât în instanța de apel, partea vătămată de la început a susținut apelul declarat de avocatul inculpatului.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Instanța de apel și-a argumentat suficient soluția și corect a respins apelul declarat de avocatul Amihalachioaie G., constatând că prima instanță just a confiscat de la Iurcu I. în folosul statului, contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliul lui Iurcu I. și anexată la cauza penală, deoarece prima instanță a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, autorul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și nici pedeapsa stabilită inculpatului, invocând doar dezacordul cu faptul confiscării de la Iurcu I. în folosul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultată din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției de la domiciliul lui Iurcu I., cu restituirea bunurilor confiscate, deoarece mijloacele bănești confiscate aparțin părții vătămate, iar instanțele de fond contrar prevederilor art. 106 alin. (2) Cod penal, le-a confiscat.

Analizând textul deciziei atacate, Colegiul constată că, temeiul invocat de către recurent, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în cererea de apel declarată, hotărârea cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, inclusiv și asupra chestiunii invocate de apărător și menționată mai sus. Din textul deciziei recurate se atestă, că instanța de apel, a statuat corectitudinea concluziei primei instanțe de a aplica prevederile art. 106 Cod penal, de a confisca de la inculpat și trece în venitul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliu inculpatului, care conform încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 ianuarie 2017 și procesului-verbal din 20 ianuarie 2017, a fost sechestrată și anexată la cauza penală.

Instanța de recurs consideră că, de fapt prin argumentele invocate sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul își exprimă dezacordul cu motivarea hotărârii instanței de apel referitor la aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal – confiscarea specială a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv a sumei de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliu inculpatului, însă aceste critici au format obiectul discuției și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat.

Astfel, aplicarea confiscării speciale a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv a sumei de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului, în viziunea Colegiului penal este just bazată pe norma art. 106 alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, unde este stipulat că, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni. În cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există sau nu se găsesc, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile rezultate din fapta prevăzută de prezentul cod, precum și orice venituri de la aceste bunuri, cu excepția bunurilor și veniturilor care urmează a fi restituite proprietarului legal.* Iar alin. (3) al aceleiași norme prevede că, *confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis fapte prevăzute de prezentul cod.* În prezenta speță se constată, că Iurcu I. a primit de la partea vătămată, inițial suma de 7.500 euro, care constituie bunuri rezultate din infracțiunea comisă, însă luând în considerație că aceste bunuri rezultate din fapta prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu au fost găsite, instanțele de fond just au confiscat contravaloarea în lei MD a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, ridicată în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului din data de 06.12.2012.

Ce ține de faptul că mijloacele bănești confiscate îi aparțin părții vătămate, iar instanța contrar prevederilor art. 106 alin. (2) Cod penal, le-a confiscat, Colegiul penal verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 151 în decizie, se motivează corespunzător, că motivele invocate de apelant, precum că mijloacele bănești confiscate îi aparțin părții vătămate, se resping, deoarece prima instanță a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Trofim S., încasând din contul inculpatului în beneficiul acesteia prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 168.000 lei. Astfel, Colegiul penal consideră justă

aplicarea confiscării speciale a sumei de 7.500 euro, rezultate din infracțiune, inclusiv suma de 1.170 euro, în prezenta cauză penală.

Cât privește argumentul părții apărării, precum că instanțele de fond nu au luat în considerație faptul, că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale, declarând că pe viitor nu va mai comite asemenea fapte, Colegiul penal îl consideră declarativ, deoarece circumstanțele menționate au fost luate în considerație de către instanțele de fond la aplicarea pedepsei inculpatului, Iurcu I.

La fel, instanța de recurs respinge și cererea părții vătămate Trofim S., prin care solicită suspendarea examinării recursului declarat de către avocatul Bîrcă L. în numele inculpatului, deoarece ultima nu a contestat cu recurs decizia instanței de apel, iar pretențiile acesteia urmează a fi examinate în procedura apelului.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentând pe deplin motivele pentru care a respins apelul declarat de avocatul Amihalachioaie G. ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări, urmare a circumstanțelor expuse mai sus.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Iurcu Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 februarie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie